

200706373/1.

Datum uitspraak: 26 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/7243 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 8 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 augustus 2007, verzonden op 9 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

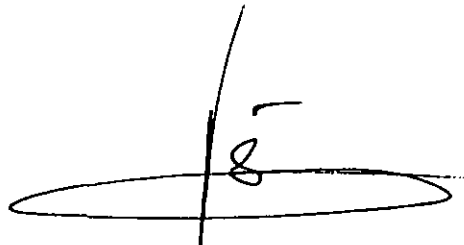
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2007

408.

Verzonden: 26 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: A WB 07/7243

Datum uitspraak: 8 augustus 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Chinese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. M.H.R. de Boer,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 26 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 17 maart 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Daarnaast heeft verweerder ambtshalve besloten dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling".

Op 15 februari 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 2 augustus 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.M.E. Disselkamp.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiseres woonde samen met haar moeder in de provincie in China. Onbekende mannen eisten geld van de moeder van eiseres. Deze mannen kwamen vaak aan de deur en mishandelden de moeder van eiseres. Eiseres en haar moeder zijn daardoor regelmatig verhuisd. Op een dag zijn eiseres en haar moeder naar Nederland gevlucht en daar is eiseres achtergelaten door haar moeder.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verweerder is van oordeel dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar asielaanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een grond voor verlening vormen. Er bestaat dan ook geen grond eiseres een verblijfsvergunning te verlenen als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Daarnaast heeft verweerder ambtshalve besloten dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking “alleenstaande minderjarige vreemdeling”. Verweerder is van oordeel dat in China in het algemeen adequate opvang aanwezig is. Verweerder wijst in dit verband op de algemeen ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van 9 april 2001 over de positie van minderjarige vreemdelingen in China (hierna: het ambtsbericht) en het ambtsbericht van 20 juni 2005. Voorts is niet gebleken dat deze opvang voor eiseres niet adequaat is.
4. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Allereerst stelt eiseres dat zij bij terugkeer nog steeds een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en dat terugkeer van eiseres niet kan worden verlangd gelet op bijzondere klemmende redenen van humanitaire aard. Eiseres heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat in China geen sprake is van adequate opvang. Eiseres wijst in dit verband naar het internetartikel van mr. M.A. Collet van 14 september 2003. Voorts is deze opvang voor eiseres niet adequaat. Ten slotte stelt eiseres dat uitzetting niet mogelijk is, nu de Chinese ambassade geen laissez-passer aan eiseres zullen afgeven.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Gezien de gronden van het beroep heeft de rechtssrijd betrekking op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en c, van de Vw 2000 genoemde inwilligingsgronden en artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 in samenhang met artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000).
7. De rechtbank is van oordeel dat de stelling van eiseres dat zij bij terugkeer nog steeds een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling en dat terugkeer niet van haar kan worden verlangd op grond van bijzondere klemmende redenen van humanitaire aard, onvoldoende is onderbouwd. Verweerder heeft dan ook terecht geen grond aanwezig geacht om eiseres een verblijfsvergunning te verlenen als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b of c, van de Vw 2000.

8. Voor zover eiseres stelt dat zij in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling", overweegt de rechtbank als volgt.
Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat voor Chinese minderjarigen in China adequate opvang aanwezig is. De rechtbank wijst in dit verband op het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 9 april 2001 en op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State (hierna: de Afdeling) van 4 juli 2007.
9. De Afdeling heeft overwogen dat een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken omtrent de situatie in een land kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding, voor zover mogelijk en verantwoord, van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de staatssecretaris bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
Eiseres heeft in dit verband het internetartikel van mr. M.A. Collet van 14 september 2003 overgelegd. De rechtbank overweegt dat dit artikel onvoldoende aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht. In genoemd artikel worden enkel kritische kanttekeningen geplaatst bij het ambtsbericht hetgeen onvoldoende is om niet van de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht uit te mogen gaan. Verweerder heeft gelet op de conclusies van genoemd ambtsbericht terecht kunnen aannemen dat in China adequate opvang aanwezig is voor minderjarige vreemdelingen afkomstig uit China.
10. Voor zover eiseres stelt dat in haar individuele geval geen sprake is van adequate opvang, overweegt de rechtbank als volgt. Eiseres heeft in dit verband in beroep een tweetal rapporten van de Raad voor de Kinderbescherming, informatie van de GGZ en een rapport van dr. M.E. Kalverboer en drs. A.E. Zijlstra van april 2006 overgelegd. De rechtbank is van oordeel dat, afgezien van de vraag of deze rapporten thans nog in de beoordeling kunnen worden betrokken, verweerder terecht heeft gesteld dat deze rapporten onvoldoende aannemelijk maken dat geen sprake is van adequate opvang voor eiseres. Deze rapporten geeft enkel informatie over de medische en psychische gesteldheid van eiseres en over terugkeer van minderjarigen in het algemeen. Uit deze informatie blijkt echter niet dat, gelet op deze gesteldheid van eiseres, de opvang in China voor eiseres niet als adequaat is aan te merken.
11. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat geen grond bestaat voor verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 in samenhang met artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, van het Vv 2000.
12. Ten slotte heeft eiseres zich op het standpunt gesteld dat het voor haar niet mogelijk is om terug te keren naar China nu de Chinese ambassade haar geen reisdocumenten (laissez-passer) zal verstrekken, waardoor zij dus op straat komt te staan en niet kan terugkeren naar haar land van herkomst. Eiseres heeft de rechtbank dan ook verzocht om bij een ongegrond beroep tevens te bepalen dat verweerder eiseres binnen zes maanden dient uitzetten.
De rechtbank is van oordeel dat deze vragen bij een beslissing op een aanvraag als de onderhavige slechts dan een rol kunnen spelen, indien reeds bij voorbaat vast staat dat de verwijdering naar het land van herkomst onmogelijk is. Uit de door eiseres gestelde feiten en omstandigheden volgt echter niet dat het verkrijgen van een laissez-passer volstrekt

Registratienummer: AWB 07/7243

4

onmogelijk is, zodat reeds daarom het door eiseres gestelde niet tot een ander oordeel kan leiden. Nu voorts de termijn waarop vrijwillige dan wel gedwongen terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van herkomst afhankelijk is van een groot aantal factoren, waarbij de bereidheid van de vreemdeling om aan zijn terugkeer mee te werken zeker niet de geringste factor is, is de rechtbank van oordeel dat het verzoek van eiseres om een uitspraak te doen over de termijn waarbinnen haar vertrek naar haar land van herkomst moet zijn geregeld thans niet aan de orde is.

13. Gelet op het voorgaande is het beroep derhalve ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten en in het openbaar uitgesproken op 8 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. W.E.M. van Erp als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

- 9 AUG 2007

Voor fotocopie conform

De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Correspondentie uitsluitend:
Postbus 13319
3507 LH Utrecht

Bezoekadres:
Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht
tel (030) 231 36 46
fax (030) 234 29 95

e-mail: info@schoolpleinadvocaten.nl
www.schoolpleinadvocaten.nl

mr. R. Vleugel
mr. S. Spans
mr. D. Gürses
mr. W. Boelens
mr. J.E. Jalandoni
mr. mr. M.H.R. de Boer
mr. mr. J.G.M. ter Avest
mr. J.M. Langenberg*

advocaten en procureurs
*adviseur

secretariaat
Els Oostrum
Lenny Peeters

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380

ons kenmerk

uw kenmerk

Utrecht

MdB/0502.10.0125

30 augustus 2007

appelschrift

Betreft : , van Chinese nationaliteit
Geboren :

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5212	
B - 5 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geachte heer, mevrouw,

Appellante kiest te dezer zake woonplaats te Utrecht, postadres: Postbus 13319, ten kantore van Schoolplein Advocaten waarvan mevr. mr. M.H.R. de Boer verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Appellante stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 8 augustus 2007, verzonden op 9 augustus 2007, AWB 07/7243.

Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 1).

In het onderstaande zal gemachtigde eerst het procesverloop en de kern van het vluchtverhaal.

Daarna volgen de grieven met toelichting.

1 PROCESVERLOOP

Appellante heeft op 17 maart 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw).

Bij beschikking van 26 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning afgewezen. Tevens heeft verweerder ambtshalve besloten

Schoolplein SA
3581 PX Utrecht

dat appellante niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling".

Het tegen deze beschikking op 15 februari 2007 ingestelde beroep, heeft geleid tot de nu bestreden uitspraak.

2 VLUCHTVERHAAL

Appellante is afkomstig uit China. Zij is op 11-jarige leeftijd samen met haar moeder uit China gevlucht en is vervolgens door haar moeder in Nederland in de steek gelaten.

3 GRIEVEN

Appellante heeft tegen de uitspraak de volgende grieven.

Onder 3.1 worden de grieven geformuleerd die zich richten tegen het oordeel dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt te vrezen voor vervolging dan wel schending van artikel 3 EVRM.

Onder 3.3 worden grieven geuit gericht tegen het onderdeel van de uitspraak waarin geoordeeld wordt dat niet aannemelijk is gemaakt dat voor appellante adequate opvang aanwezig is.

3.1 artikel 3 EVRM

3.1.1 Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank onder r.o. 7 overwogen:

"De rechtbank is van oordeel dat de stelling van eiseres dat zij bij terugkeer nog steeds een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling en dat terugkeer niet van haar kan worden verlangd op grond van bijzondere klemmende redenen van humanitaire aard, onvoldoende is ondebouwd."

Toelichting:

De rechtbank is op dit punt in het geheel niet in gegaan op hetgeen appellante in dit verband heeft ingebracht. Allereerst is in dit verband gewezen op het rapport van dr. M.E. Kalverboer e.a. Uit dit rapport blijkt dat naar mate een minderjarige langer in Nederland verblijft het des te schadelijker is om hem/haar dan nog uit te zetten. Uitzetting is om die reden in strijd met artikel 3 EVRM.

Voorts is het rapport van de GGZ ingebracht dat betrekking heeft op appellante in het bijzonder.

Deze stukken zijn niet enkel ingebracht in het kader van het standpunt van appellante dat geen sprake is van voor haar adequate opvang, maar tevens dat uitzetting op zich zelf genomen in strijd is met artikel 3 EVRM.

Op dit punt is ten onrechte in het geheel niet ingegaan.

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

3.1.2 Grief 2

Ten onrechte overweegt dat rechtbank onder r.o. 12:

"Nu voorts de termijn waarop vrijwillige dan wel gedwongen terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van herkomst afhankelijk is van een groot aantal factoren, waarbij de bereidheid van de vreemdeling om aan zijn terugkeer mee te werken zeker niet de geringste is, is de rechtbank van oordeel dat het verzoek van eiseres om een uitspraak te doen over de termijn waarbinnen haar vertrek naar het land van herkomst moet zijn geregeld thans niet aan de orde is."

en

"De rechtbank is van oordeel dat deze vragen bij een beslissing op een aanvraag als de onderhavige slechts dan een rol kunnen spelen, indien reeds bij voorbaat vast staat dat de verwijdering naar het land van herkomst onmogelijk is. Uit de door eiseres gesteld feiten en omstandigheden volgt echter niet dat het verkrijgen van een laissez-passer volstrekt onmogelijk is, zodat reeds daarom het door eiseres gestelde niet tot een ander oordeel kan leiden."

Toelichting

Gezien de leeftijd van appellante en haar psychische gesteldheid is het van groot belang dat zij niet tot haar 18 jaar in het onzekere blijft verkeren.

Zoals ter zitting is verklaard, is het van groot belang dat, ingeval zij niet in Nederland mag blijven, zo spoedig mogelijk terugkeert naar China.

Indien dat binnen een redelijke termijn niet mogelijk zou blijken, dient te worden geoordeeld dat er geen sprake is van adequate opvang, nu deze niet daadwerkelijk toegankelijk blijkt.

Ten onrechte is aan verweerder geen termijn gesteld waarbinnen uitzetting geëffectueerd dient te worden. Indien vervolgens op haar 18^e jaar de opvang wordt beëindigd, terwijl er sprake is van een verdergaande mate van integratie in Nederland, is dit in strijd met artikel 3 EVRM.

Er is immers sprake van een onmenselijke behandeling indien een kind eerst lang opvang wordt geboden en dan bij meerderjarigheid aan haar lot wordt overgelaten.

3.2 Adequate opvang

3.2.1 Grief 3

Voor zover de Ingebrachte stukken niet nopen tot het oordeel dat in verband met artikel 3 EVRM nader onderzoek nodig is, stelt appellante dat uit deze stukken voldoende is gebleken, dat niet zonder nader onderzoek gesteld kan worden dat sprake is van adequate opvang.

Ten onrechte heeft de rechtbank onder r.o. 10:

"Deze rapporten geeft enkel informatie over de medische en psychische gesteldheid van eiseres en over terugkeer van minderjarigen in het algemeen. Uit deze informatie blijkt echter niet dat, gelet op deze gesteldheid van eiseres, de opvang in China voor eiseres niet als adequaat is aan te merken."

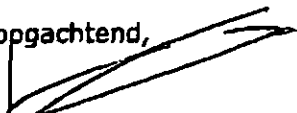
Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

Ten onrechte wordt hier een omkering van de bewijslast aan eiseres opgelegd. Uit het Ambtsbericht blijkt enkel dat er voor minderjarigen opvang zou zijn, niet of er ook sprake is van gespecialiseerde opvang, zoals nodig is voor appellante.

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellante verzoekt uw afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Voorts verzoekt appellante u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Tot slot verzoek ik u mij het proces-verbaal van de ten behoeve van appellante gehouden zitting bij de Arrondissementsrechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hopgachtend,

mw. mr. M.H.R. de Boer

Bijlagen:

1. Afschrift uitspraak rechtbank 's Gravenhage (Arnhem) van 8 augustus 2007, verzonden 9 augustus 2007, AWB 07/7243